عکس: احمد حسنی | شهرآرا

اظهارنظر وکیل پایه یک دادگستری درباره بعد حقوقی کودکان ساقی

قانون جزا لازم است، اما کافی نیست

عباس شیخ الاسلامی، وکیل پایه یک دادگستری، به شهرآرا می‌گوید: قوانین متعددی در حوزه کودکان داشتیم، اما قانون حمایت از کودکان و نوجوانان که ۱۷روز قبل تصویب شد، آن را کامل کرد. قبل از این قانون، خلأهای قانونی داشتیم یا در بعضی حوزه‌ها مجازات‌ها نامناسب بود اما حالا با وجود قانون جدیدِ حمایت از کودکان و نوجوانان، مشکل قانونی زیادی در این زمینه نداریم. وی ادامه می‌دهد: قانون حتی به‌کار گماردن مشروع را هم برای کودک ممنوع کرده است، چه برسد به اینکه کار نامشروع باشد. کودکان به‌خصوص زیر ۱۵سال نباید کار کنند، باید تحصیل کنند و مورد حمایت خانواده و جامعه باشند. عضو کانون وکلای خراسان می‌گوید: قانون حمایت از کودکان و نوجوانان که اخیرا تصویب شده است، هرگونه اذیت و آزار جسمی و روحی کودکان یا سوءاستفاده از آن‌ها و اشتغال نداشتن به تحصیل را جرم‌انگاری کرده است. شیخ‌الاسلامی اضافه می‌کند: ماده۳۵ قانون مبارزه با مواد مخدر، می‌گوید هرکس اطفال و نوجوانان کمتر از ۱۸سال تمام و افراد محجور عقلی را به ارتکاب هریک از جرائم موضوعی(مصرف موادمخدر، قاچاق موادمخدر، حمل و فروش موادمخدر) وادار کند، به ۱/۵ برابر حداکثر مجازات همان قانون درمورد حبس ابد، به اعدام و مصادره اموال محکوم می‌شود.

نهادهای حمایتی، خوب کار نمی‌کنند

وی اظهار می‌کند: به نظر می‌رسد خلأ قانونی نداریم، اما به‌دلیل اینکه نهادهای حمایتی خوب کار نمی‌کنند و در جامعه مسائل اقتصادی نیز داریم، باید گفت همان‌طور که قانون و مجازات شدید نتوانسته است بر جرم موادمخدر اثر بگذارد، در این حوزه اعدام زیاد داشته‌ایم، اما دامنه اعتیاد و قاچاق مواد رو به ازدیاد است. در موضوع کودکانِ ساقی نیز اگر بخواهیم به قانون دل خوش کنیم، نتیجه‌ای نمی‌گیریم. قانون جزا لازم است، اما کافی نیست. نهادهای حمایتی باید قانون را تکمیل کنند. شیخ‌الاسلامی می‌گوید: همچنین قانون برای زمانی مجازات در نظر گرفته است که طفل به کار گمارده شود، در غیر این صورت طفل مسئولیت کیفری ندارد و خانواده هم می‌توانند دفاع کنند، اما در چنین مواردی ممکن است جرائم دیگری به خانواده ربط پیدا کند؛ مثلا یکی از حقوق کودکان، تحصیل است که اگر از آن محروم شده باشند، جرم است.

ساقی‌گری کودکان، مصداق کودک‌آزاری

معاون امور اجتماعی اداره کل بهزیستی خراسان رضوی می‌گوید: درباره کودکان ساقی، چه براساس قانون قبلی و چه براساس قانون جدید حساب کنیم، این مورد کودک‌آزاری محسوب می‌شود و این کودکان، دیگر کودک کار نیستند. غلامحسین حقدادی در گفت‌وگو با شهرآرا، اظهار می‌کند: حمایت از کودکانی که هدف آزار قرار گرفته‌اند، به این صورت است که اگر کودک در وضعیت مخاطره‌آمیزی باشد، یعنی جان کودک در خطر باشد، اورژانس اجتماعی با دستور قضایی ورود کرده، امکان جداسازی را هم دارد. اما در دسته دیگر این‌طور نیست و اگر کودک چند ماه است به ساقی گری مشغول است، باید جلوی این بهره‌کشی اقتصادی و عمل خلافی که انجام می‌شود، گرفته شود.

وی ادامه می‌دهد: در این زمینه بهزیستی به‌عنوان سازمانی که از حقوق کودکان دفاع می‌کند و سایر سازمان‌های متولی در این زمینه مانند اداره کار، دستگاه قضایی، پلیس، سازمان‌های مردم‌نهاد، رسانه و... می‌توانند وضعیت مخاطره‌آمیز این کودکان را رصد کرده، اعلام و از ادامه آن جلوگیری کنند، زیرا کودک‌آزاری درمورد کودکان ساقی، دیگر یک جرم خصوصی نیست و یک جرم عمومی محسوب می‌شود.

حقدادی می‌گوید: ۸۰درصد ورودی‌ها به حوزه شبه‌خانواده، بدسرپرست هستند و ۶۰درصد از این میزان ورودی به مراکز شبه‌خانواده از کانال اورژانس اجتماعی صورت می‌گیرد؛ مابقی از طریق پلیس یا دادگستری و مراکز دیگر ارجاع داده می‌شوند.

مادربزرگش می‌ماند. خانه آن‌ها در روستایی نزدیک مشهد است اما خلاف در آنجا هم به اندازه شهر موجود است؛ از یک طرف عمو و عمه‌اش که هم‌خانه او هستند، اعتیاد دارند و ازطرفی دوستان ناباب مدرسه‌ای، آموزگار درس خلاف می‌شوند. می‌رود سراغ مشروب و بنگ.

خودش می‌گوید: از یازده‌سالگی برای اینکه خرج موادم را دربیاورم، شاگرد ساقی محل شدم. او جنس می‌داد و من برایش آب می‌کردم. در مقابل به‌جای پول، مصرف روزانه‌ام را تامین می‌کرد. کریستال و شیشه می‌فروختم. درآمدم هم زیاد بود. روزی یک تا ۲میلیون تومان فروش داشتم. او هم به اندازه ۱۰۰هزار تومان شیشه یا کریستال می‌داد تا مصرف کنم.

کتکم زدند و جنس‌هایم را گرفتند

شیوه کار مهدی این‌طور بوده که چند بسته از مواد مخدر را برای نمونه در دستش نگه می‌داشته و مابقی جنس‌ها را زیر سنگ یا جایی پنهان می‌کرده است که اگر مامور آمد، با آن همه جنس گیر نیفتد. روشی که خطرات و درگیری‌هایی را هم به همراه دارد: «دو معتاد خمار سراغم آمدند. هربار می‌آمدند، به قدر ۱۰هزار تومان می‌گرفتند اما این‌بار ۵۰هزار تومان خواستند. مشکوک شدم، اما رفتم و مواد را آوردم. وقتی برگشتم، بدجور کتکم زدند. یکی از دندان‌های جلویی‌ام شکست و به زور همه مواد را از من گرفتند. پول مواد ۳۰۰ تا ۴۰۰هزار تومانی می‌شد. با ساقی اصلی رفتیم سراغشان. ۱۰۰هزار تومان از جنس‌ها را دود کرده بودند و مابقی را از آن‌ها گرفتیم اما صاحب جنس، بعد از این ماجرا من را جواب کرد. بعد از آن سراغ ساقی دیگری رفتم که او هم به جای پول، فقط موادم را تامین می‌کرد. تا هجده‌سالگی کارم همین بود.»

این شکل زندگی، مهدی را در روستا شهره می‌کند: «همه روستا می‌گفتند بچه آقا خلاف می‌کند. منظورشان پدربزرگم بود. پدربزرگم خودش ترک کرده بود و دائم به من می‌گفت مواد نفروش، خلاف نکن، آبرویم را بردی اما گوشم به این حرف‌ها بدهکار نبود و به همه مواد می‌دادم، حتی مواد مخدر عمه‌ام را هم خودم می‌دادم. پارسال من را گرفتند. دادگاه گفت آزادت می‌کنیم، اما ابلاغیه آمد که باید دوباره به دادگاه بروم. نرفتم، با حکم جلب به خانه‌مان آمده بودند. می‌خواستم به قوچان فرار کنم. گفتم قبل رفتن سری به پدرم بزنم که در همین کمپ درحال ترک بود. اینجا با صحبت‌هایی که کردند، ماندگار شدم تا من هم ترک کنم.»

دوباره نمی‌خواهم ساقی باشم

این‌ها را مهدی می‌گوید که اعتیاد، شادابی چهره‌اش را ربوده است اما نیت کرده است دوباره سالم شود. نیتی که شش‌بار گذشته عملی نشده و هر بار لغزش کرده و دوباره برگشته است سراغ مواد. حالا اما ۹ماه و ۲۰روز می‌شود که پاک است و دیگر دلش نمی‌خواهد به روزگار ساقی‌گری و اعتیاد برگردد. این روزها در یک ساندویچی مشغول به کار است و دلش می‌خواهد خواهرش را دوباره ببیند؛ خواهری که از نه‌سالگی از او بی‌خبر است.

قطعا کودکان دیگری هم مانند مهدی و میلاد در شهر ما هستند. این کودکان ساقی، پیش از آنکه الفبای زندگی را بیاموزند، الفبای اعتیاد را حرف‌به‌حرف از بر شده‌اند؛ الفبایی که هرگز نمی‌خواستند آن را فرابگیرند اما جبر روزگار و محیط ناسالم، آن‌ها را به جایی کشاند که جای هیچ بچه‌ای نیست.

با جامعه‌ای سروکار پیدا کرده‌ایم که نظم را به حداقل میزان دارد و ناچار است با آسیب‌های خودش به شیوه بدوی و به هر شکلی که خودش می‌تواند، خو کند. انگار اینجا اداره بهزیستی می‌گوید ما به‌دلیل اینکه توانایی حمایتی نداریم، از فلان مشکل اغماض می‌کنیم. چاره‌ای نداریم؛ به این خاطر که توانایی نداریم. با همین قاعده می‌توان مسئله اعتیاد را هم مطرح کرد. وقتی توانایی سامان دهی معتادان را نداشته باشیم، مجبوریم چشم‌هایمان را روی هم بگذاریم؛ به این صورت که مادامی که در دید و ویترین جامعه نباشند، چشم‌هایمان را روی هم می‌گذاریم.

آن وقت نتیجه می‌شود جامعه‌ای که با انواع‌واقسام آسیب‌ها دست‌به‌گریبان است و به‌ویژه درباره کودکان ممکن است امروز آسیب چندانی را احساس نکنیم اما در عمل این کودکان، بزهکاران آینده جامعه خواهند بود و به‌دلیل اینکه از کودکی با بزهکاری جامعه‌پذیر شده‌اند، اصلاح آن‌ها بسیار دشوار خواهد بود.

اگر بخواهیم به‌صورت زنجیره‌وار به این مسئله نگاه کنیم، به مشکلات بسیار بزرگ حتی مسائل بین‌المللی برمی‌خوریم. مسئله‌ای که امروز وجود دارد، این است که دولت به میزان زیادی از مهار وضعیت اقتصادی ناتوان است. با تورم لجام‌گسیخته‌ای مواجه هستیم و حاکمیت در گرداندن وضعیت موجود اجتماعی ما و حمایت از جامعه برای رسیدن به یک زندگی حداقلی مطلوب و پذیرفتنی، روزبه‌روز ناتوان‌تر می‌شود و مسئله را به جامعه واگذار کرده است.

به هر میزان که تورم بیشتر می‌شود، از آن طرف دست نهادهای حمایتگر و طبقات اجتماعی مختلف از به‌دست آوردن حداقل درآمد برای سامان‌دهی زندگی‌شان روزبه‌روز کوتاه‌تر می‌شود.

بنابراین مسئله را در حوزه مشکلات قانونی نمی‌بینیم، زیرا راهکار مشخصی داریم، اما مسئله، اغماض عامدانه‌ای است که سازمان بهزیستی و سایر سازمان‌های متولی درباره مشکلات و آسیب‌هایی که جلوی چشم آن‌ها رخ می‌دهد، اعمال می‌کنند؛ به این خاطر که فاقد منابع مالی لازم برای حمایت از جامعه آسیب‌پذیر تحت مراقبتشان هستند.

نمی‌تواند در برابر این قضیه چشم‌پوشی کند و بی‌شک این شکل برخورد با طرح تفضیلی تبعات اجتماعی، اقتصادی، قضایی و امنیتی خواهد داشت.

وی تأکید کرد: حرف مدیریت شهری مشهد این است که هر طرحی برای شهر مشهد باید با تصمیمات درون‌شهری اتخاذ شود. اینکه آقایان از راه دور بخواهند برای مشهد تصمیم‌گیری کنند و عواقب آن را نپذیرند، راه به‌جایی نخواهد برد. این عضو شورای شهر مشهد با بیان اینکه کسانی که تلاش دارند تصمیم‌گیری را فراتر از مشهد ببرند باید به حساسیت‌های اجتماعی، امنیتی و اقتصادی این منطقه توجه کنند، افزود: با اجرای این اتفاق تبعات امنیتی و اقتصادی آن روی دوش مدیریت شهری قرار می‌گیرد، اما در بعد کلان خسارت جبران‌ناپذیری به کل کشور وارد می‌شود.

وی شهرداری و شورای شهر مشهد را مصر به تغییر در طرح پیرامون حرم دانست و اظهار کرد: تغییر در این طرح اجتناب‌ناپذیراست و به‌همین دلیل طی سه سال گذشته رویکردهای مدیریت شهری کاملا نسبت به گذشته تغییر کرده و بیشتر به موضوعات اجتماعی و معنوی بافت پیرامون حرم توجه دارد.

حسینی‌پویا افزود: موج تخلیه منطقه باید برعکس شود و حتی افرادی که رفتند به این بافت برگردند که این اتفاقات به‌صورت عملی آغاز شده و مصادیق آن در بازار فرش، بازار سرشور، سرای عزیزا...اف، خانه توکلی، خانه داروغه و خانه امیری که به‌تازگی توسط شهرداری خریداری و بازسازی شده است، دیده می‌شود.

به گفته او، شهرداری کم‌کاری دستگاه‌های دیگر را جبران می‌کند و باید تغییرات طرح در راستای تحقق حقوق مکتسبه و واقعیت‌های موجود در طرح انجام شود.

مشهد، نماینده ایران در اجلاس جهانی جامعه اطلاعاتی

وبینار تخصصی «تبدیل مشهد به شهر هوشمند» در پانزدهمین رویداد بین‌المللی WSIS برگزار شد

هدی جاودانی
h.javdani@shahraranews.ir

عصر دیروز شهرداری مشهد به‌عنوان نماینده کشورمان در پانزدهمین اجلاس جهانی جامعه اطلاعاتی (WSIS) حضور یافت و در پنل اصلی این رویداد بین‌المللی به ارائه دستاوردهای چند سال گذشته شهرمان در حوزه‌های مختلف هوشمندسازی پرداخت.

این اجلاس یکی از مهم‌ترین رویدادهای سالانه دنیای فناوری اطلاعات و به‌عبارتی دقیق‌تر، مهم‌ترین این رویدادها به‌شمار می‌رود. اجلاس جهانی جامعه اطلاعاتی تلاش دارد تا راهکارهای جامعه اطلاعاتی را در جهت رسیدن به اهداف توسعه پایدار عملیاتی کند.

این رویداد چندروزه تلاش دارد تا علاوه بر عملیاتی کردن راهکارهای جامعه اطلاعاتی در جهت رسیدن به اهداف توسعه پایدار در حوزه فناوری اطلاعات، فرصتی را فراهم کند تا اعضا و شرکت‌کنندگان مختلف آن بتوانند اطلاعات خود را تبادل و تولید دانش کنند و آخرین فرایندهای اطلاعاتی و فناوری‌های مرتبط را با هم به‌اشتراک بگذارند.

در بخش یک‌ساعته مربوط به شهر مشهد، مدیرانی از سازمان فاوای شهرداری به‌همراه اعضای پژوهشگاه ارتباطات و فناوری اطلاعات کشور در پنلی آنلاین با عنوان «حکمرانی شهر هوشمند؛ تبدیل مشهد به شهر هوشمند» به معرفی دستاوردها، برنامه‌ها و مباحث پیرامون هوشمندسازی در مشهد پرداختند و تجربه‌های مشهد در این حوزه را مرور کردند.

در این وبینار، دکتر نوید زهدی، معاونت هوشمندسازی سازمان فناوری اطلاعات و ارتباطات شهرداری مشهد، ابتدا تصویری کلی از شهر مشهد اعم از جزئیات مربوط به موقعیت جغرافیایی مشهد، جمعیت، آمار گردشگری، وضعیت وسایل حمل‌ونقل عمومی فعال در حوزه شهر مشهد ارائه داد و سپس طبق تعریف اتحادیه بین‌المللی مخابرات از مفهوم «شهر هوشمند» به‌شرح اقدامات شهرداری مشهد در راستای دستیابی به هوشمندسازی و پایداری شهری پرداخت که از جمله این اقدامات، بهبود زیرساخت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات و توسعه خدمات در این حوزه است.

زهدی در ادامه به معرفی پروژه‌های شاخص هوشمندسازی شهر مشهد پرداخت که شامل طرح پرداخت الکترونیک یک‌پارچه شهری اعم از من‌کارت‌ها و کیف‌پول‌های الکترونیک، مناطق الکترونیکی شهرداری مشهد، نظارت هوشمند بر ساخت‌وسازهای حومه شهر از طریق هواپیماهای بدون سرنشین و جمع‌آوری هوشمند زباله‌های بازیافت‌پذیر می‌شد.

در ادامه این وبینار، دکتر علی متولی‌زاده، رئیس امور فناوری‌های هوشمند سازمان فناوری اطلاعات و ارتباطات شهرداری مشهد، به بررسی شاخص‌های کلیدی عملکرد شهر هوشمند و پایدار مشهد پرداخت که با همکاری سه‌جانبه اتحادیه بین‌المللی مخابرات، مرکز پژوهشی فناوری اطلاعات و ارتباطات ایران و سازمان فناوری اطلاعات شهرداری مشهد و برای اولین بار صورت گرفته بود. متولی‌زاده همچنین به اقدامات صورت‌گرفته در حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات در بازه همه‌گیری جهانی کووید۱۹ اشاره کرد که از میان آن‌ها می‌توان به الکترونیکی‌شدن مناطق سیزده‌گانه مشهد و افزودن مراکز کنترل کرونا به نقشه این شهر اشاره کرد.

همچنین مهندس حجتا... مدیران، مدیرعامل شرکت توسعه فناوری و ارتباطات آرینوس، به شرح به‌کارگیری «آی‌اوتی» یا اینترنت اشیا پرداخت که در حمل‌ونقل هوشمند و پروژه‌هایی مثل نصب دوربین‌هایی با امکان پردازش عکس‌ها و حسگرهایی که خالی یا پربودن محل پارک را شناسایی می‌کند، کاربرد دارد.

دکتر محمدرضا میرصراف، عضو هیئت علمی پژوهشگاه فناوری اطلاعات و ارتباطات نیز به‌عنوان آخرین سخنران این وبینار، مفهوم گردشگری هوشمند و وضعیت مشهد در این حوزه را شرح داد.

زیرخاکی

فیروزه خراسان

یکی از وقایع‌نگارها بعد از سرکشی از معادن فیروزه خراسان و بعضی تفحصات، مقاله زیر را برای روزنامه تجارتی فنیس‌شل‌نیوز انگیس گزارش می‌دهد و ما عین ترجمه آن را در اینجا درج می‌کنیم. به مسافت ۳۵مایلی نیشابور از قطعه خراسان، معادن فیروزه معروف ایران، واقع و عمده آن‌ها فقط معادنی است که در سینه کوهی که تقریبا ۱۵۰۰ یا ۱۶۰۰ پا از سطح دریا ارتفاع دارد، واقع و تخمینا ۱۵۰۰نفر عمله در آن‌ها کار می‌کنند. تمام این قطعه، ۴مایل مربع می‌شود و امتیاز این معادن به انضمام چند پارچه ده و چند معدن نمک به یکی از تجار ایران داده شده و او درعوض این امتیاز، سالی مبلغ هزار و ۳۰۰تومان به دولت می‌دهد و صاحب امتیاز در سه معدن که مسمی به رلا و زکی و علی‌میرزاست، خودش کار می‌کند و دوازده باقی را اجاره داده است. اغلب این معادن توی کوه واقع است که کوه را می‌کنند و از وسط کوه، سنگ فیروزه را پیدا می‌کنند و چندتا نیز در ریگ و شن واقع و کندن آن خیلی سهل است. معادن زکی عمقش از همه زیادتر بوده و آنجایی که الان می‌کَنند، ۱۳۰پا عمق دارد و هنوز از خود معدن قدیم اثری نیست. خیلی تاکنون کوشش کردند ولی به‌واسطه عدم سرمایه و فقدان پشتکار به جایی نرسیده‌اند. قریب به ۱۰۰نفر در این سه معدن مذکور کار می‌کنند و هر عمله روزی ۲ تا ۳قرآن مزد می‌گیرد. درحقیقت معدنی که برداشت دارد، همان معدن زکی است و صاحب‌امتیاز، تمام مخارج را می‌خواهد از همین معدن بردارد و از این یک معدن تقریباً هفته‌ای معادل ۳۰۰لیره برداشت می‌کنند. وضع کار کردن در این معادن با قانون جدید، خیلی مباینت دارد و شرح وضعش، خواننده را بر اغلب کارها در ایران مطلع می‌نماید. دو نفر عمله در دهانه چاه می‌نشینند و چرخ چوبی بسیار سنگینی را می‌گردانند و یک دلو چرمی کوچکی از این چرخ سرازیر شده، پایین رفته و بالا می‌آید و یک نفر مخصوص، در دهانه چاه ایستاده، فورا دلو را گرفته، خالی می‌نماید و دوباره دلو را به قلاب چرخ انداخته، چرخ را ول می‌کنند تا صدایی بلند شده، دلو به ته چاه، بر زمین می‌خورد و عمق این معدن از ۸۰ الی ۹۰پا می‌شود و اگر بعضی ماشین‌های کوچک می‌داشتند، از برایشان بسیار نافع بود. لیکن صاحب‌امتیاز به همین وضع و قانون رضایت داده و ماشین‌آلات اروپا در این گوشه دنیا راه پیدا می‌کند. اهالی مشرق‌زمین حتی پست‌ترین این سنگ را انگشتر می‌کند و سنگ‌هایی را که فی‌الواقع هیچ قیمت ندارد و داخلش سنگ زرد و رویش جزئی لعاب فیروزه است، عرب‌ها می‌خرند و سنگ‌های صاف یا معیوب را مهر می‌کنند و یا با آب طلا رویش را نقش کرده، می‌فروشند. هر نوع سنگ را به یک خدمتی وامی‌دارند. فرضا فیروزه‌های بسیار کوچک را به کوزه قلیان یا چیز دیگر از برنج استعمال می‌نمایند و اگر فیروزه کمرنگ را با آب، تر کنی، تا یک اندازه موقتا رنگش به جای خود می‌آید و تجار فیروزه وقتی می‌خواهند فیروزه را به مشتری بنمایند، توی دهانشان انداخته، بعد آن را بیرون آورده، ارائه می‌دهند و به این جهت قدری جلوه در رنگ حاصل می‌نماید و کسبه مشهد از این شیوه به‌خوبی مطلع شده، چند روز فیروزه را پیش خود نگاه می‌دارند و بعد می‌خرند که گول نخورند و مغبون نشوند.

روزنامه پرورش سال یک، شماره۹- ۲۶ربیع‌الاول۱۳۱۸
منبع: اخبار خراسان در مطبوعات دوره قاجار - سید مهدی سیدقطبی

بازخورد

نامه شورایی‌ها به شهردار نیشابور برای حفظ بافت تاریخی

گزارشی با عنوان «به خاک تشاندن تاریخ به نفع بلندمرتبه‌سازی» در تاریخ ۲۲خرداد امسال در صفحه تاریخ و هویت روزنامه شهرآرا به چاپ رسید. در این گزارش که به بهانه تخریب خانه پرویز مشکاتیان، به تخریب بناهای تاریخی در نیشابور پرداخته بود، از سه خانه تاریخی گفتیم که در یک سال گذشته در این شهر تخریب شده‌اند. همچنین در بازدید از شش خانه تاریخی از وضعیت بد خانه‌هایی نوشتیم که در نبود رسیدگی‌ها جان به پهلو افتاده‌ای دارند. پس از چاپ این گزارش گویا مسئولان بسیاری به آن واکنش نشان‌داده‌اند. نامه ۵عضو شورای شهر نیشابور که خواهان تحقیق و تعقیب درباره مسببان فاجعه تخریب خانه‌های تاریخی در نیشابور شده‌اند از جمله این بازخورد‌هاست. در این نامه آمده است «به منظور اهمیت موضوع و با توجه به مطالبه گری عمومی، پس از بررسی مشخص شد که مالکان طی نامه ای به شهرداری منطقه دو اعلام می کنند که در حال درخواست پروانه ساختمانی می باشند و تقاضای نخاله برداری دارند. پس از ارجاع، کارشناس ذی ربط متاسفانه به سوابق پرونده و مکاتبات متعدد شورای اسلامی شهر و میراث فرهنگی توجهی نکرده و موافقت خود را با صدور مجوز حمل نخاله های ساختمانی 'صرفا با رعایت ضوابط و مقررات ملی ساختمان' اعلام می نماید و به توصیف صریح شورای این شهر، عملا شهرداری مجوز تخریب ملک را صادر می کند. ملک بلافاصله تخریب و فاجعه ای در سطح کشور و دنیا به وجود آمد که آبروی شهرداری، شورای اسلامی شهر و شهر تاریخی و فرهنگی نیشابور رفت.»

بررسی‌ها نشان می‌دهد با امضاکنندگان در این نامه تاکید کرده‌اند «شهرداری می بایست سریعا نسبت به معرفی متخلفان به حوزه قضایی شهر و هیئت رسیدگی به تخلفات اداری اقدام نماید.» اما شهردار نیشابور تاکنون هیچ اقدامی در این خصوص نکرده است.

حجت‌الاسلام حسن درویشیان، رئیس سازمان بازرسی کل کشور: **علاوه بر سامانه رسیدگی به شکایات، تصمیم داریم سامانه گزارشگران فساد راه‌اندازی کنیم تا همه گزارش‌های خود را اعلام کنید؛ حوزه اقتصادی و معیشتی به عنوان مسائل جدی کشور در اولویت کاری ماست.**

به روایت منشور

منشور حقوق و مسئولیت‌های شهرنشینی شهر مشهد(۱۰)

فصل چهارم: حق بر امکانات و خدمات

۴-۴ - بهداشت و سلامت

۳۸ برخورداری از زندگی شایسته و سالم و لوازم آن همچون تغذیه سالم، آب آشامیدنی بهداشتی، سلامت جسمی و روانی و بهداشت محیط هماهنگ با معیارهای دانش روز و استانداردهای ملی، حق همه شهرنشینان محسوب می‌شود. شهرنشینان نیز موظفند از هرگونه اقدامی که سلامت خود و دیگران یا بهداشت محیط را به خطر می‌اندازد، اجتناب نمایند.

برای مطالعه منشور کامل حقوق و مسئولیت‌های شهرنشینی شهر مشهد کد روبه‌رو را اسکن کنید